

bygge en Havn til 10 Mill. Man spørger da: Hvad er Meningen dermed, hvorledes skal denne Havn være indrettet? skal den være indrettet saaledes, at den ikke kan tilfredsstillende de Krav, der maa stilles til den, de Krav, som den tidligere Kommission har undersøgt og har stillet sine Forslag i nøje Tilslutning til?

Endvidere foreslaas i dette Lovforslag, at der skal nedsættes en ny Kommission, som skal have den Opgave at bestemme Beliggenheden. Det synes mig at være højst mærkeligt, at en Kommission, sammensat som foreslaaet i Lovforslagets § 2, skal afgøre bestemt, hvor en saadan Havn skal ligge. Der kunde i det højeste, synes jeg, være Tale om, at en saadan Kommission en Gang til skulde bringe en eller anden Plads i Forslag og saa selvfølgelig overlade til Regeringen og Lovgivningsmagten at træffe Bestemmelsen. Men ogsaa hvad det angaar at finde det mest heldige Sted, er det et af de Omraader, hvor den tidligere Kommission har været mest klar. Kommissionsbetænkningen siger herom, „at det kan ikke være tvivlsomt, at Sandnæshage bør vælges, hvis en saadan stor Havn overhovedet skal anlægges paa Jyllands Vestkyst“. Naar altsaa den Kommission, som har arbejdet med det Spørgsmaal i flere Aar, kommer til det nævnte Resultat, synes jeg, at det er noget af det, som er forholdsvis mest slaaet fast. Det vil derfor være meningsløst at give en ny Kommission Lejlighed til at træffe Bestemmelse derom, oven i Købet da man maa sige, at Sagen utvivlsomt ligger saaledes, at skal Udgiften være nogenlunde konstant, maa vi være bundne til det Sted, hvor Anlægget er billigst; er Stedet derimod ikke bestemt, er der ingen Mening i at nævne en Sum paa 10 Mill. Kr.

Dernæst foreslaas det i Lovforslaget at bygge en Havn til 3½ Mill. Kr. ved Hirtshals. I Kommissionens Betænkning hedder det derom: „Ligesom paa andre Steder af Jyllands Vestkyst vil det ej heller ved Sandnæshage være muligt at anlægge en lille Havn“. Altsaa, hverken ved Sandnæshage eller noget andet Sted paa Jyllands Vestkyst er der Mulighed for at anlægge en lille Havn. Det er det Resultat, den forrige Kommission er kommet til, idet den siger, at en saadan lille Havn vil blive praktisk ubrugelig dels som Følge af, at Grundbraaddet vil staa i Havnens Munding, og dels og navnlig fordi den stadig væk vil sande til.

Endelig foreslaas det at bygge en Mole til 500,000 Kr. ved Løkken. I Kommissionsbetænkningen af 1900 hedder det om

Moleanlæg, specielt Moleanlægget ved Løkken: „Forholdene ved Løkken maa anses for meget ugunstige for Bygningen af en Mole“. Det paavises endvidere, at en Læmole ved Løkken vil koste 3,700,000 Kr. og en Dækmole 9,500,000 Kr. Forslagsstillerne her mener derimod at kunne klare sig med 500,000 Kr. i det hele. Det synes altsaa, som om Forslagsstillerne har været endog særdeles heldige, naar det gjaldt om at bringe Ting i Forslag, som kunde siges at være i direkte Modsetning til, hvad Kommissionen af 1900 er kommet til. Naar der derfor vises denne vigtige Sag saa ringe Interesse i det høje Ting, som Tilfældet er, tror jeg, at det skyldes, at man har det Indtryk, at der har manglet den fornødne Grundighed og Alvor ved Udformningen af det Lovforslag, der her foreligger.

Hvad Sagens Realitet angaar, er jeg nærmest enig med de ærede Forslagsstillere. Jeg ser saaledes paa Forholdet, at det Hovedresultat, Kommissionen kom til i sin Tid, nemlig at der var Trang til en større Havn paa Jyllands Vestkyst, er rigtigt, og at det stiller sine Krav til os den Dag i Dag. Bag ved et daarligt Forslag og en uheldig Plan kan der godt ligge en rigtig Tanke og en god Sag, og det er min Opfattelse, at det gør der i dette Tilfælde. Jeg tror ikke, at den Begrundelse, man almindeligvis giver for, at en saadan stor Havn bør bygges paa Jyllands Vestkyst, nemlig at man skal komme det betrængte Fiskeri til Hjælp, er rigtig. Jeg tror ikke, at det er der, Tampen brænder i den Sag. De Fiskere, som bor langs Jyllands Vestkyst, og som har indrettet hele deres Liv og Tilværelse paa en ganske bestemt Form for Fiskeri, vil kun i mindre Grad faa Nytte af en saadan Havn, som bygges paa et bestemt Sted, og som først vil komme om en Aarrække. Nej, det, jeg synes er Hovedpunktet i dette Spørgsmaal, er, at man ved at bygge saadan en Havn kan skabe et helt nyt Arbejde for Fiskeriet, en ny Fiskeriby, hvor nye Metoder og nye Redskaber vil blive brugt. Med andre Ord, vi vil drage en hel Del ind under Fiskerivirksomheden, som vi hidtil ikke har kunnet ved Jyllands Vestkyst, som Forholdene er nu. Det bliver ikke de nuværende Fiskere, der kommer til at befolke den nye By i overvejende Grad, men en hel anden Fiskerbefolkning, Fremtidens Fiskerbefolkning, og deri tror jeg ogsaa, at man skal søge den nationaløkonomiske Begrundelse for saa store Bevillinger, som der er Tale om. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at den Realitet i Fiskerisagen, som Ministeriet havde lagt paa Tingets